

Και συνεχίζω να απλώνω,
βαρκάρης τώρα πιά,
τα δίχτυα των χεριών μου,
πάνω από στίχους πειρατές,
να πιάσω έναν για δείγμα,
να στον δωρίσω δόλια,
κι όταν εσύ ανυποψίαστη,
πάνω στο τζάκι σου τον βάλεις,
για μια πιθανή απόσταση απ' τη φωτιά,
και αποκοιμηθείς,
αυτός θ' αρπάξει τη μορφή σου,
-την ψυχή Και συνεχίζω να απλώνω,
βαρκάρης τώρα πιά,
τα δίχτυα των χεριών μου,
πάνω από στίχους πειρατές,
να πιάσω έναν για δείγμα,
να στον δωρίσω δόλια,
κι όταν εσύ ανυποψίαστη,
πάνω στο τζάκι σου τον βάλεις,
για μια πιθανή απόσταση απ' τη φωτιά,
και αποκοιμηθείς,
αυτός θ' αρπάξει τη μορφή σου,
-την ψυχή σου-
και λάφυρο
σ' εμένα θα την φέρει.

||_/||

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του δημήτρη μπάσογλου](#) ~~~
